

RESUM DE L'ITINERARI: CALA BASSA A PLATGES DE COMTE.

L'objectiu era conèixer de prop els valors ambientals més rellevants dels hàbitats costaners, i també discutir sobre la seua conservació, necessitat de gestió i regulació dels usos públics que s'hi donen. Tot i la seua importància ecològica, cal dir que aquest indret no es troba inclòs actualment dins cap figura de protecció ambiental específica.

Iniciàvem la ruta a Cala Bassa, un lloc molt estimat pels eivissencs, que malauradament ha perdut en les darreres dècades l'essència familiar que molts havíem conegut. Aquesta cala conserva un dels savinars dunars més espectaculars de la nostra illa, encara que avui està molt transformat i integrat dins dels establiments turístics. Hi destaquen alguns exemplars monumentals d'aquest arbre. Durant la visita vàrem poder observar algunes plantes pròpies de les dunes, el jull de platja, la ravenissa de mar, etc., que amb les seues arrels profundes fixen l'arena i afavoreixen, junt amb els esculls de les praderies de posidònia, el manteniment de les nostres precioses platges. Es tracta d'un sistema altament dinàmic, que consta d'una part emergida (la duna), i una altra submergida (els esculls de posidònia).

Gairebé estrenàrem els nous panells interpretatius col·locats pel GEN-GOB i l'Ajuntament de Sant Josep, per donar a conèixer la importància d'aquest savinar, les espècies que el conformen, els usos tradicionals de la savina, etc.

Just sortint de Cala Bassa escoltàrem el reclam d'un enganyapastors de coua llarga (*Sylvia balearica*) amagat entre la vegetació. Aquest petit pardalet, que habita a formacions arbustives esclarissades (sovint prop de la mar), és un dels dos endemismes ornítics de les Balears.

Continuàvem endavant per descobrir l'espectacular badia de Cala Roja, i seguint la línia de la costa poguérem observar formacions vegetals d'importància, i algunes plantes singulars, rares o exclusives de la nostra illa dins de les Balears: les comunitats de *Limonium*, l'*Helianthemum marifolium*, la *Romulea assumptionis*, la *Matthiola fuciculosa*, la *margalideta* *Bellium bellidioides*, totes de gran interès de conservació.

Més endavant, a l'esplanada que es forma abans d'arribar a la torre, poguérem comprovar l'estat de conservació deficient que presenten alguns trams d'aquest indret per la manca absoluta de gestió, i l'ús incontrolat d'activitats com el motocròs, els quads, etc. L'erosió i els danys causats són d'importància. Per arreglar aquest desgavell caldria gestionar els accessos, regular els usos, i també executar projectes de restauració ambiental.

Just abans de la torre trobarem un petit redol d'un dels endemismes vegetals més bells de les Pitiüses: el molinet (*Silene cambessedesii*). Les poblacions eivissenques es troben fortament amenaçades, justament per la pressió que pateixen les zones litorals. Comprovàrem que el lloc on creix aquesta petita població és utilitzat com a aparcament de vehicles ...

Arribats a la torre d'en Rovira ens meravellarem amb la panoràmica del conjunt d'illots que formen les Reserves Naturals des Vedrà, es Vedranell i els Illots de Ponent. Les vistes a s'Espartar, l'illa des Bosc, ses Bledes i sa Conillera. Aquí comentarem la importància d'aquest conjunt, especialment per la presència d'aus marines com el virot, la baldritja, el fumarell o la gavina de bec vermell, i les diferents poblacions de sargantanes.

I des d'aquí, iniciarem la tornada cap a Cala Bassa, travessant camps de cultiu, i també la polèmica urbanització de ses Roques Males.

Esper que ho gaudíssi tant com vaig fer-ho jo!

Una abraçada i fins a la pròxima sortida!